

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 11 MARCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg dnia 19go Lutego.

Pisma publiczne tej Stolicy ogłosiły dalsze rozdzielanie darów patriotycznych od dnia 7go Stycznia, do dnia 7go b. m. Summy przesłane do Gubernii Moskiewskiej, Smoleńskiej, Kałuskiej, i Witebskiej, wynoszą 600,952 rubli kop. 50. Dodając do tego summy poprzedniczo rozdane wynika, że ogół darów Patriotycznych na wsparcie zniszczonych przez wojnę czyni do tej pory 5,447,354 rubli 85 kop.

Rossya jest jednem z Krain Europy, gdzie się czynią największe ofiary na Instytut dobroczynności i zakłady Edukacyjne na korzyść uboższej klasy Ludu. Im więcej Ojczyzna nasza okazuje się ku nam wspaniałą, tym bardziej dowodzić mamy naszej wdzięczności przyłożeniem się do iey użytecznych widoków. Ożywiony temi uczuciami Pan Grecz wydawca Pisma peryodycznego pod tytułem *Syn Ojczyzny*, obowiązał się wypłacać corocznie do Gimnazjum St. Peterzburzkiego summe 3,000. rubli, która ma być użyta na Edukacyę ubogich i osieroconych synów tych Oficerów Rossyjskich, którzy polegli chwalebłą śmiercią w pamiętnych kampaniach 1812 i 1813 roku. Pierwszym zamiarem Pana Grecz było obrócić tą summe na Edukacyę pewney liczby młodzieńców; ale uwaga na przeszkody mogące w czasie wstrzymać wydawanie iego dziennika, a przez to pozbawić młodych ludzi sposobności kończenia zaczętej Edukacyi, była przyczyną, iż tenże Pan Grecz prosił Ministerium powszechnego Oświecenia, aby mógł te summy składać w *Lombardzie*, pod imieniem kapitału *Syna Ojczyzny*. Procenta do kapitału przydane uformować mogą z czasem summe, która będzie dostateczną do osiągnięcia zamierzonego celu. Autor tego patriotycznego projektu pochlebia sobie, że iego współziomkowie, którym żadna ofiara nie jest trudną, kiedy idzie o dobro powszechne, niezaniebają przyłożyć się do przedsięwzięcia natchnionego przez nacyzyszą miłość Ojczyzny. Jakakolwiek zatem summa przesłana zostanie do Ministerium Oświecenia Narodowego, *Syn Ojczyzny*, i *Gazety St. Peterzburzkie* obwieszczają to Publiczności. Jak tylko zebrane summy okażą się dostateczne, przystąpi się natychmiast do przyjmowania uczniów.

(z *Gaz. St. Peter. le Conser.*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Berlin dnia 8go Marca n. s.

Naywyższy Woienny Rząd, otrzymał w tej Stolicy urzędową wiadomość od dowódcy korpusu oblegającego twierdzę *Kistryn*, że taż twierdza dnia 5go Marca poddała się przez kapitulacyę. Cała załoga jest w niewoli woienney i do dalszego przeznaczenia zostaje na prawym brzegu *Odry*.

Gazeta Berlińska, z której powyższy artykuł, między *Wiadomosciami* rozmaitemi umieściła, co następuje: „Berlin: Ostatni goniec z głównej kwatery Sprzymierzonych dnia 27go wysłany, przywiózł listy prywatne, które donoszą, że *Feldmarszałek Bellegarde* we Włoszech na nowo stanowiące nad *Wice-Królem* odniósł zwycięstwo, i że w skutek tego zwycięstwa *Wice-Król* z resztą swojego woyska przyłączył się do strony Sprzymierzonych przeciwko *Napoleonowi*; oczekuje się urzędowego doniesienia.

— *Xiąże Sasko-Weymarski* dnia 19go Lutego wyjechał z *Bruxellii* udając się w granice dawney Francyi. Korpus iego woyska już pierwey przeszedł.

— Woyska Neapolitańskie posłane były do *Arezzo* i *Volterra* dla przywrócenia tam spokojności, którą była zaburzyła nienawiść ludu przeciwko Rządowi Francuzkiemu. W Rzymie także pospólstwo było tego mniemania, że bardzo łagodnie obchodzono się z Francuzami. We *Florenicy* lud ograniczył się w tej mierze żartami, i za wyjeżdżającym Prefektem wołał, *bon pour marcher*, powtarzając wyraz którym popisowych z Prefektury do woyska wyprawiano. — Zamek *Florencki* został ściśle opasany, ponieważ *kommandant* odrzucił podane warunki. Woyska Neapolitańskie weszły do *Liworno*.

Od *Niższej Elby* 28go Lutego n. s.

— Dnia 24go b. m. *Xiąże Cambridge* z *Hannoweru* przyjechał do *Bremen*, dla oglądania Rossyjsko-Niemieckiej Legii z piechoty, kawalerji i artylleryi złożonej, i w okolicznych wsiach rozkwaterowaney *Xiąże Oldenburgski* był tam także obecny.

Jeneralny Gubernator Norwegii od Rządu Szwedzkiego wyznaczony Jeneral *Essen*, wszedł do tego kraju na czele 10,000 ludzi. Jedna z *Gazet Wiedeńskich* donosi, że woysko Norwęgskie wykonało przysięgę Szwecyi. — Niedostatek żywności w tym kraju wielki, z powodu, że i w roku przeszłym brakowało już zboża do posiewu, i że dwie trzecie części orney ziemi odłogiem leżało. Rząd *Duński*, utraciwszy wiele okrętów, i mając wyczerpane wszystkie źródła dochodów, nie mógł dosyłać tyle, ile *Norwegia* na swoje spożywanie potrzebowała.

Wiedeń dnia 25go Lutego n. s.

Dywizya woysk lekkich pod wodzą *F. M. L. Xcia Maurycego Lichtenszteyna*, osadzwszy miasto *Auxerre*, stamtąd wzdłuż rzeki *Yonne* udała się w marsz ku *Sekwanie*.

W *Armii Włoskiej*, po zaszytach dnia 8go nad rzeką *Mincio* potyczkach nic ważnego nie zaszło. *Feldm. Bellegarde* przeniósł swoją główną kwaterę do *Villafranca*, aby się znajdował w środkowym punkcie armii, i po dostatecznym opasaniu twierdz mógł za *Mincio* wyruszyć. Jeneral *Stanislawewich*, który się posunął przez dolinę *Trompia*, dnia 10go był w *Vestone*, a 13go, po utarczce pod *Salo*, złączył się z nadeszłym tam oddziałem od *Rivo*, a przez ten obrót opasał zamek *Rocca d'Anso*. Twierdza *Legnago* jest także zupełnie opasana. — Jeneral *Nugent* ze swoim korpusem woysk stoi w *Reggio*.

Podług listow ze *Smirny*, jedna karawana z 2,000 ludzi złożona w powrocie swoim z *Mekki* do *Alepu*, uduszona została od wiatru *Samum*, wyjąwszy 20 ludzi, którzy się ratowali szybkością swoich *Dromaderów*. Karawana ta wyszła we trzech kolumnach dnia 16go Sierpnia 1813go, i już po 7miu dniach podróży dostała się do brzegów *Arabskich*, kiedy dnia 23go powstał wiatr gwałtowny. Złożono zaraz namioty, i pośpieszono oddalić się od niebezpieczeństwa, ale straszliwa burza dosięgła nieszczęśliwych.

Frankfort dnia 2go Marca n. s.

Dnia 24go Lutego główna kwatera armii *Xcia Schwarzenberga* była w *Troyes*: *Feldmarszałek Blücher* po zbliżeniu się do teyże armii stał w *Arvis* nad

Aube, a wojsko jego osadzało Epernay i Chalons. Jenerał Bülow już się połączył i wszedł w linie armii Szląskiéy. Oczekiwano przybycia J. K. W. Xcia Szwedzkiego. (z Gaz. Berl.)

Bazylea dnia 26go Lutego n. s.

Dnia 21go zachodziły małe utarczki pod Huningą, a przy téy okoliczności dwa tylko razy wystrzelono z twierdzy na wieś Burg-Libre; nieszczęśliwym przypadkiem kula działowa trafiła Panią Freund, żonę iednego Kupca, kiedy ta w pośród dwóyga swoich dzieci w pokoju swoim spokojnie przebywała; traf ten okrutny odebrał iey życie.

Montbeillard jest teraz woijnym składem wojska Sprzymierzonego. Nieustannie z Ulmu przez Schafuzę przechodzą tam amunicyje. Armia odwodowa Austryacka wzięła kierunek do Genewy dla wzmocnienia korpusu wojska Jenerała Hrabiego Bubna. — W niektórych częściach Szwajcaryi powstały niezgody z powodu różności zdań względem nastąpić mającej konstytucyi.

Troyes dnia 17go Lutego n. s.

F. M. L. Hrabia Ignacy Hardegg, znalazłszy dnia 15go miasto Moret nie daleko Fontainebleau przez 1,200 ludzi nieprzyjaciela osadzone, kazał go atakować, i wkrótce opanował. W tey walce zdobył 1. działo i zabrał wiele jeńców. W nocy na 14ty nieprzyjaciel zburzył most na rzece Yonne, i na Sekwanie pod Montereau. F. M. L. Bianchi rozkazał natychmiast lekkim wojskom na statkach przebydź rzekę, i ścigać nieprzyjaciela drogą do Melun. Wojska nieprzyjacielskie, które z Provins, Donnemarie i z Nangis wypędzone zostały cofnęły się do Mormant, o 10 mil Francuzkich (Lieues) od Paryża.

W Chatillon dnia 12go b. m. przez Ministra Austryackiego Stadion i znajdujących się tam Officerów Austryackich z załogi obchodzona była uroczystość rocznica urodzin Cesarza Austryackiego.

Od czasu bitwy pod Brienne, wojsko Francuzkie żyło we Francyi iakby w nieprzyjacielskim kraju. Za rekwizycjami brano pieniądze, sukno, trzewiki, &c. Samo miasto Troyes musiało zapłacić 400,000 franków gotowizny i wiele obuwia przystawić. — Dezerca tym czasem w wojsku Francuzkim była nadzwyczajna; od 6go do 12go Lutego to wojsko w samych zbiegach utraciło 5,000 ludzi.

z Munich dnia 22go Lutego n. s.

Wojsko Bawarsko-Austryackie dnia 11go b. m. zajął stanowisko w Trainel, i w tém miejscu Jenerał Hrabia Wrede, założył swą główną kwaterę. Hr. Hardegg ucierał się z nieprzyjacielem stojącym w Nogent nad Sekwaną, i wypędził go z części miasta leżący na lewey stronie rzeki. Feldmarszałek Blücher po bitwie pod Brienne, stanął znowu na prawem skrzydle głównej Armii Sprzymierzoney: niektóre pojedyncze korpusy armii Szląskiéy rozciągnęły się aż do Chateau Thierry, i la Ferté sous Jouarre: Feldmarszałek był w la Ferté Champenoise. Napoleon z większą częścią sił swoich, zagrożony ze skrzydła tym obrótem Blüchera, zwrócił się z Nogent ku Champoubert, i nalegał na armią Szląską, drogą, która z Vertus do la Ferté sous Jouarre prowadzi. Feldmarszałek Blücher ściągając wysłane na przód korpusy uczynił poruszenie ku Vertus, i wezwał Hrabiego Wrede, aby czyniąc obróty w tyle nieprzyjaciela, wstrzymał dalsze jego posuwanie się przeciwko armii Szląskiéy. Jenerał Wrede w nocy z dnia 11go na 12sty, odebrawszy to wezwanie, uczynił natychmiast potrzebne w tym celu rozporządzenia. Dwa miejsca były do przejscia Sekwany. Nogent i Bray: Nogent był mocno przez nieprzyjaciela osadzony, ulice zatarasowane, infanterya nieprzyjacielska w korzystnych stanowiskach, na wieżach i za murami kościołów. Za miastem, które było nieiako szansem przedmostowym, stał na wzgórkach korpus Marszałka Victora. Przeciwnie nieprzyjaciel opuścił Bray, a zburzywszy most tamtejszy, słabą tylko załogę zostawił we wsi Mony. Jenerał dywizyi Delamotte pociągnął więc przez to

miasto: kilka wystrzałów z dział spędziło nieprzyjaciela z przeciwnego brzegu: Major Horn przeprowadził się z kilkonastą strzelcami na znalezionej pod miastem łodzi: przyprawiono z tamtey strony trzy wielkie statki, które naprzód strzelców a potem bataliony piechoty do wsi Mony przeprowadziły. Tym czasem Major od Inżynierów Becker, zajął się postawieniem mostu.

Gdy się to w Bray działo uformowały się kolumny do uderzenia na Nogent: po uporczywey i aż do zmroku trwającej bitwie, nieprzyjaciel był wypędzony z miasta, i aż do mostu przyparty: spodziewaliśmy się ocalić most, ale nieprzyjaciel wysadził go na powietrze z takim pośpiechem, że część własnych jego żołnierzy w nurtach wody pogrążona, albo pod rozwalinami zginęła. Nieprzyjaciel zostawił miasto Nogent zawalone trupami i ranionemi swoiemi. — Tym czasem za nadciągnięciem stojącego blisko Rossyjskiego pólku, zostawiono go na załodze w tém mieście, a Jenerał Wrede z wojskami Bawarskiemi pociągnął do Bray, gdzie w nocy z 12go na 13ty miał kwaterę. Staraniem Majora Becker most dnia 13go o 4tey zrana był już gotowy, a o 5tey przeszły po nim wojska na drugą stronę Sekwany. Wojska miały rozkaz posuwać się na Donnemarie i Provins, kiedy odebrano wiadomość, że oddziały nieprzyjacielskie szły od Donnemarie, i osadziły już wieś St. Sauveur. Jenerał Delamotte zostawiwszy zatém na tey drodze 3cią dywizyą Bawarską, rozkazał F. L. Baronowi Spleny iść na Everly, i okrywać drogę z Nogent do Provins wiodącą. Awangarda Jenerała Delamotte uderzyła gwałtownie na Francuzów pod St. Sauveur, i odparła do Contreilles, a w kilku świetnych atakach kawaleryi, zabrała im iednego Kapitana i wielu jeńców. Z powieści tych jeńców okazało się, że to był korpus Mar. Oudinota, który się nagłym marszem zwrócił do Donnemarie wzmocniony 3,000 żołnierzy, wziętymi z tych, których z Hiszpanii od 10, do 12 tysięcy świeżo sprowadzono. — Jenerał Hr. Wrede, idąc za awangardą Jenerała Delamotte, doszedł aż do wsi Contrelles, którą od nieprzyjaciela mocno osadzoną znalazł: na wzgórkach za tém miejscem stał on w korzystnej pozycyi z liczną piechotą, artylleryą, i jazdą. Jenerał Wrede przekonany, że nieprzyjaciel z czoła bez znacznej straty atakowanym być nie mógł, dał rozkaz Jenerałowi Rechbergowi, aby zająwszy wieś Lusetaine, uderzył na iego lewe skrzydło. Ledwo ten obrót został wykonany, nieprzyjaciel wysłał trzy bataliony z trzema działami dla odzyskania posady, z której widział się być z boku zagrożonym: wszczęła się zacięta bitwa, którą rozwiązał posłany na wzmocnienie Hrabiego Rechberga przez Jenerała Wrede 5ty batalion narodowy Monachijski, i pół bateryi pod wodzą Podpółkownika Plerron. Nieprzyjaciel był odparty bagnetem aż na wzgórkę Donnemarie.

O 4tey po południu Jenerał dywizyi Hr. Rechberg stanął stanął w linii ze swoją dywizyą. W tymże czasie odebrano wiadomość, że mocna kolumna nieprzyjacielska od Parrois, zagrażała prawemu skrzydłu Bawarsko-Austryackiego wojska, i że już ucierała się z Jeneralem Hardegg. Był to korpus Victora, który po klęsce poniesionej w Nogent, obrócił się w tę stronę przez Provins. Hrabia Wrede wzmocnił natychmiast ważne stanowisko Lusetaine, a przekonany, że posiadanie tego miejsca przymusi nieprzyjaciela do odwrotu, zwłaszcza, że noc zachodziła, kazał się wstrzymać od dalszego ataku. Jakoż o północy cofnął się nieprzyjaciel, i chociaż to wykonywał w największej ciszy, nie mógł uysdź czuyności naszych placówek. Major Karwinski na czele lekkiej kawaleryi odebrał rozkaz udadź się w pogoń: dnia 14go o 2giey po północy osadził on Donnemarie, i zabrał w niewolę przeszło 500 ludzi, z regimentów po większej części z Hiszpanii sprowadzonych. Jenerał Francuzki Gauthier w bitwie dnia 13go ciężko raniony, i podług zeznania jeńców w przewozie umarł.

Jenerał Hrabia Wrede z całym swoim wojskiem

poszedł do *Donnemie*: główna siła nieprzyjacielska stała tego dnia za *Nangis*. Dnia 15go wraz ze świętem dnia nieprzyjaciel przedłużał swój odwrót. Awangarda dywizji Jenerała *Delamotte* osadziła *Nangis*. Jenerał *Wrede* postanowił tegoż samego dnia iść do *Melun*, i już uczynił potrzebne rozrządzenia, gdy odebrał wezwanie od Xięcia *Schwarzenberga*, aby dywersją swoją w tyle woyska Napoleona, przez *Provins* i przez *Sezanne* przedłużał. Dnia 16go Jenerał *Wrede* rozpoczął już był marsz w tym kierunku, kiedy przybył inny goniec od X. *Schwarzenberga*, z doniesieniem, że Napoleon obawiając się zapewne byź odciętym, cofnął się do *La Ferté sous Jouarre*, a zatem armia Bawarsko-Austryacka stanąć ma w stanowiskach, które dnia 15go zaięła.

Z *Hollandyi* dnia 26go Lutego n. s.

Dnia 20go, iako w dniu naznaczonym na podanie twierdzy *Gorkum*, Gubernator Francuzki Senator *Rampon*, ze swoim Sekretarzem w poiezdzie wyjechał z miasta, i rozmówiwszy się z Jenerałem Pruskim dowodzącym korpusem oblężenia, wsiadł na powrót do pojazdu, i udał się do *Utrechtu*. Wkrótce potem wyciągnęła załoga, około półczwarta tysiąca ludzi, i złożywszy broń na stoku, pod strażą Pruską, została poprowadzona do *Vianen*. Regiment *Hollandrow*, który Francuzi w początku ieszcze oblężenia rozbroili, i iako jeńców trzymali, przypiął natychmiast kokardę Xcia *Oranii* i przyjął służbę w Ojczyźnie. Po południu o godzinie 3. korpus 4,000 woysk Sprzymierzonych, wszedł do *Gorkum*.

Jenerał *Maison* ze swoim korpusem od 5 do 6,000 woysk Francuzkich wynoszącym, w nocy z 17go na 18ty opuścił *Tournay*, i cofnął się do *Lille*. Dnia 18go zrana o godzinie 6tej, w godzinę później, iak tylna straż Francuzka miasto opuściła, Korpus 10tysięczny woysk Sprzymierzonych wszedł do *Tournay*, a woyska Francuzkie były ścigane aż pod działa twierdzy *Lille*. Przedpocztę Sprzymierzonych rozciągał się w tej okolicy aż do *Arras*, i to wszystko co z wewnątrz Francyi do *Lille* posłanym byź może, ulega niebezpieczeństwu wpadnienia im w ręce.

Twierdza *Ypern*, *Nieuport* i *Ostenda* dnia 23go zostały wezwane. — Pod *Villemstadt* wylądował korpus Anglików. Cała dawniejsza Flandrya Hollenderska objęta została w posiadanie na rzecz panującego Xięcia połączonych *Niderlandów*.

Gent dnia 19go Lutego n. s.

Wczoraj o godzinie 3 po południu poddał się zamek nazwany *Sluza* miasta *Gent*. Posiadanie tej twierdzy iest niezmiernie ważne dla kraiu, albowiem ona przez wyspę *Tergoes*, która iuz iest w ręku Sprzymierzonych, nie tylko z *Hollandyą*, ale z *Anglią* łatwy zapewnia związek: przekonano się teraz na nowo, że nawet okręty wojenne, nieobawiając się żadnej straty przechodzić mogą tę część *Skaldy*, która się znajduje między wyspą *Valcheren* i baterjami *Breskenskimi*.

Courtray d. 18go Lutego n. s.

Dnia 15go przeszli przez nasze miasto 500 kozaków, 300 kopijników Saskich i oddział huzarów Majora *Helwiga*, który się z 500 ludzi z tegoż korpusu i 300 piechoty w *Audenarde* znajduje. Dnia 16go nadciągnęło ieszcze 400 koni z regimentu Pomorskiego milicyi Pruskiej. Woyska te pociągnęły do *Menlu* dla wypędzenia z tamtych okolic nieprzyjaciela.

Kolonia d. 25go Lutego n. s.

Papież dnia 24go Stycznia został uwieziony z *Fontainebleau* do *Limoges*. Dway Kardynali prosili, aby Jego Świętobliwości towarzyszyć mogli, ale nikomu tego nie dozwolono, prócz Nadwornego lekarza. Kardynali do następnych miejsc przewiezieni byli, *Scotti* do *Tulonu*; *Mattei* do *Alais*; *Ruffo* do *Grasse*; *Pacca* do *Uzero*; *Oppizoni* do *Carpentras*; *Saluzzo* do *Pons*; *Gonzalai* do *Beziers*; *Brancadoro* do *Orange*; *Litta* do *Nimes*; *Gabrieli* do *Vigan*; gdzie zaś *Guliffi* i *Somaglia* zaprowadzeni zostali, nie wiadomo. *Pignatelli* z powodu choroby nie mógł byź wy-

ślany z *Fontainebleau*. *Ruffo*, *Doria*, *Duquani* znajdowali się jeszcze w *Paryżu*. W *Niderlandach* Katolickich nakazano publiczne modły o zachowanie i utrzymanie Ojca Świętego.

Londyn dnia 18go Lutego n. s.

Xiążę *Berry*, drugi syn Hrabiego *d'Artois* w towarzystwie Pana *Brulard*, jednego z najwierniejszych swoich przyjaciół, przybył na wyspę *Jersey*. — Xiążę *Angouleme* d. 3go Lutego przybył do głównej kwatery Lorda *Wellingtona*; Sam Feldmarszałek w towarzystwie pierwszych Jenerałów wyjechał na przeciwko dla powitania Xiążęcia.

Poseł Austryacki Hr. *Meerfeld*, miał d. 25 p. m. długą konferencyą z Panem *Hamilton*, drugim Sekretarzem Departamentu spraw zagranicznych.

Gazeta z *Kalkuty* pod dniem 24 Sierpnia roku przeszłego donosi, że woyska W. Brytanii z małą stratą opanowały *Sambos*, Stolicę jedney znakomitej krainy na bogatej wyspie *Borneo*. Był to 14sty regiment pod wodzą Podpółkownika *Watson*, który dnia 10go Sierpnia wypłynął był z *Sammarang*.

Dnia 15go powrócił P. *Barnbury* drugi Sekretarz z Departamentu Woyny, który z ważnym poselstwem był wyprawiony do Lorda *Wellingtona*.

Memel dnia 28go Lutego n. s.

Ich Cesarskie Wysokości, Wielcy Xiążęta Rosyjscy przybyli tu d. 29go b. m. pod imieniem Hrabów Romanowych, a nazajutrz udali się w dalszą podróż do *Rozittenu*, gdzie naznaczony nocleg. (Podług doniesienia Gazety Berlińskiej Ich Cesarskie Wysokości d. 5go Marca n. s. przybyli pod tymże imieniem do *Berlina*.) (P. P.)

z *Paryża* dnia 2go Lutego n. s.

Od dnia 29go Stycznia wszystkie 52 bramy *Paryża* poczęto obwarowywać palisadami. Na ten koniec w lasku *Bulońskim* wycinają wszystkie zdadne drzewa. Przed palisadami postawiona będzie artyllerya. Cesarz rozkazał rozesłać do wszystkich Biskupów okolne listy zalecając odprawienie powszechnego w kraiu nabożeństwa. — Cesarz naznaczył Xięcia *Cadore* Sekretarzem Regencyi, a Jenerała *Carnot* Gubernatorem *Antwerpii*. (z P. P.)

z *Poznania* dnia 25 Lutego.

Od kilku dni mamy piękny widok przeciągających tedy licznych hufców iazdy Rosyjskiej, dążących w przeznaczeniu do wielkiego woyska na pole sławy. Od dnia 19go do dnia dzisiejszego przeszło tedy 23 szwadronow teyże iazdy, pomiędzy którymi znajdowało się sześć szwadronow od gwardyi. Wyborna żołnierza postawa, układ iego marsowy; zręczność dobrego iedzcy na dzielnym koniu, tem bardziej wprawiały wszystkich w podziwienie, że cała ta iazda, mając wszystkie starego i doświadczonego żołnierza zalety, iest dziełem nowego utworu. Dzieło to przynosi zaszczyt JW. Jenerałowi iazdy i kawalerowi *Kologrywowi*, który iazdę tę formował; dowodzi nią JW. Jenerał Porucznik *Musin Puszkina*. Wszystkie zaś te korpusy zostają pod naczelnem dowództwem Jenerała piechoty i Kawalera, JO. Xięcia *Łabanowa*.

z *Poznania* dnia 3. Marca

Z woyska odwodowego, tworzonego przez JW. Jenerała iazdy i Kawalera *Kologrywowa*, przechodziła tedy w dniach 27 i 28go Lutego druga kolumna iazdy, składająca się z dwóch oddziałów, zostających: pierwszy pod wodzą Majora *Szulca*, drugi Majora *Zbróška*, a pod szczególnem dowództwem W. Półkownika i Kawalera *Drozdowskiego*. Rzeczzone oddziały, złożone z 12tu szwadronow dragonij, 7miu szwadronow strzelców konnych i 4ch szwadronow huzarów, w niczem nie ustępowały poprzedzającej kolumnie iazdy, zostającej pod dowództwem JW. Jenerała Porucznika i Kawalera *Puszkina*.

(z G. Warsz.)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Król Duński listem otwartym, w *Midelforcie* dnia 18go Stycznia wydanym, uwolnił wszystkich

mieszkańców *Norwegij* od przysięgi hołdu i wierności. Wyrażono w nim: N. Pań w celu nadania północy pokoju, odwrócenia od Królestwa *Norwegij* zagrażającego mu głodu, zrzekł się wszelkich praw i roszczeń do tegoż Królestwa. — Wóysko Duńskie posiłkowe przybyło już dnia 17go Lutego do *Hanoweru*.

— Część wóyska *Hollenderskiego* przybyła już do *Eindhoven* mając działać przy obleganiu *Mastrychtu*.

— Donoszą z miasta *Gandawy* (*Gent*) że mieszkańcy w znaczney w liczbie zgromadzeni, wsparci przez kozaków, zdobyli *Sas de Gand*. Stamtąd udali się ku *Jzendykowi* dla opanowania tego miejsca, a potem pociągną ku *Nieportowi* i *Dunkierce*.

— Prywatne wiadomości głoszą, iż główne warunki przymierza z Królem *Neapolitańskim* są następujące: Królowi *Neapolitańskiemu* zapewnione są Państwa jego, on zaś stawia, na czele 20,000 *Neapolitańczyków* i tyłuż *Austryaków*, i wydaie *Anglikom* w zakład dotrzymania umow nie tylko *Gaetę*, lecz i twierdzę *Anzelmo* w *Neapolu*. (z *G. Berl*.)

— *Gazeta St. Peterzburska*, poczta północna, zawiera następujący Artykuł z *Munichu* pod dniem 12ym Lutego n. s., w doniesieniu o ostatnim znakomitým zwycięstwie *Sprzymierzonych* we *Francyi*, czytamy między innymi co następuje „Jeżeli bitwy dnia 1. i 2go Lutego nie mogą się nazywać bitwami pierwszego rzędu w historii wojen, tedy niemniej były one stanowiące i we wszelkich względach wielkiej godne uwagi. W obu tych dniach, równie iak w dniu 29ym *Stycznia* pierwszy raz jeszcze sam *Napoleon* walczył ze *Sprzymierzonymi* w granicach *Francyi*. Opor, iaki zastawiały jego wóyska, własne jego usiłowania i niebezpieczeństwa na które się narażał, okazują iak ważnym dla niego był skutek tej pierwszej bitwy. Każde miasteczko, każdy wzgórek i lasek potrzeba było brać szturmem; każdą stopę ziemi potrzeba było krwią opłacać; lecz męstwo *Sprzymierzonych*, i duch ożywiający ich żołnierzy pokonały wszystkie przeszkody, a *Sprawa słuszności* uwieńczona została nowym tryumfem nad nieprzyjacielem, którego liczba do 100,000 wynosiła. Przy opanowaniu przez wóyska *sprzymierzone* wsi *Chaumetil*, *Napoleon* przybył sam z *Artylleryą* swojej *Gwardyi* i chciał odzyskać to miejsce, ale pomimo strasznego z dział bicia, jazda jego była złamana, piechota starta, 16 dział z należąca do nich *ammunicyą* zabrane, a on sam ledwo nie popadł w ręce lekkiej naszey jazdy. Dnia 2go Lutego nieprzyjaciel był odkryty w stanowisku *Rosnay*, które dla otaczających grzęzawić i rozlewu rzeki *Voire* *Napoleon* za nie przystępne poczytywał; ale *Sprzymierzeni* wojujący przebywając te zatopy, to przez słaby lod, to brodząc po pas w wodzie, dostali się w krótcie na to stanowisko i wyparli z niego *Francuzow*,

— Taż *Gazeta*, pod Artykułem z *Montbeillard* zawiera następujący wyjątek z prywatnego listu „Wiołki tuteysze są w ostateczney nędzy. Wiosniacy żyją w nieochędźstwie i biedzie. Ani ich porównać można z temi przesłicznymi wsiami w *Niemczech* i *Szwajcaryi*, które wystawiają piękniejszy widok, niżeli miasta tuteysze. Tam wszędzie porządek i czystość, tu zaniedbanie i nieład. Wszyscy tutaj wzdychają, złorzecząc *Napoleonowi*, który wyścizył *Francyą*, a teraz iad do ostatka ruynuje. Młodych ludzi tu wcale nie widać. Pożarł ich wszystkich duch nienawisney wojny, którą uwieczniała chwał sławy. *Sprzymierzeni* są tu przyjmowani z równą uprzejmością iak w *Niemczech*: niepodobna jest opisać, iaką wszyscy pałają miłością, iakim są przeięci uszanowaniem dla *Rossyjskiego Monarchy*. — Jaka różnica! Kiedy *Napoleon* był w *Rossyi* przeklinała go cała *Europa* i sami nawet *Francuzi*, iako niszczyciela. — *Alexandra* w samey *Francyi*, nie tylko *Niemcy*, *Hollandya*, *Szwajcaryya*, i ty-

le innych narodow, ale sami nawet *Francuzi* błogosławią, iako *Zbawcę* „ (z *p. P.*)

— Ze wszystkich stron Państwa *Niemieckiego* ciągną korpusy wóysk do *Francyi*. Prowadzą także wielkie magazyny. Skład wielki mąki i owsa, który był w *Lindau*, poprowadzony został do *Bazyli*.

— Słychać że *Marszałek Suchet* z korpusem od 10 do 12,000 woyska opuściwszy *Katalonię* przybył do *Lugdunu*. Wkrótce więc zaydą ważne wypadki od gór *Pirenejskich*, zwłaszcza, że jeszcze dnia 18go *Stycznia* wóyska *Angielskie* i *Hiszpańskie* w *Katalonij* nad brzegami *Lobregatu* w znacznem były poruszeniu.

— *Komendant Francuzki* twierdzy *Tortozy* żądał kapitulacyi.

Seym Szwajcarski odroczonej został do dnia 3go *Marca*.

— W *Bruxellii* odkryto iednego szpiega, a w obrócce jego psa znaleziony list, w którym *Komendant Antwerp* prosi o rychłą pomoc.

— W *Paryżu* wyrokiem sądu wojennego rozstrzelano *Adiutanta* dowodzącego *Prevost Boissy*, który był oskarżony, iż powróciwszy z niewoli *Angielskiej* wchodził w zamiary dwóch emigrantow *Lachatre* i *Blacas*. (Zusch.)

Feldmarszałek *Bellegarde*

Henryk Hrabia Bellegarde, *Feldmarszałek* *Prezydent Rady wojenney* &c, należy do liczby najdoswiadczeńszych wodzow w woysku *Austryackim*, i nie tylko jak wojuownik, ale też jako *Minister* wstawiony. Pochodzi on z jedney familii *Sardyńskiej*; w 1778, w czasie czwartey wojny *Pruskiej*, jako *Półkownik Sasi* w jedney utarczce pod *Gieshibel* ciężko raniony, dostał się *Austryakom* w niewolę. W 1779ym wymieniony wszedł w służbę *Austryacką* *Dragonow* *Arcy-Xięcia Józefa*. — W 1772gim został *Jenerałem* *Majorem*. — w kampanii 1793go popisał się znakomicie przy oblężeniu *Valenciennes* i *Meaubege*. W 1795ym jako *Jenerał* *Kwatermistrza* był przy armii *Wurmzora* nad górnym *Renem*, i nie tylko był autorem planu do bitwy pod *Manheimem* i zdobycia okopow nad *Nekarem*, ale nawet wiele się przyłożył do pomyslnego wypadku. W 1796ym jako *Feldm. Leyt.* i członek *Rady wojenney* *Arcy X. Karola*, dystyngwował się w bitwach pod *Wetzlar*, *Nerenheim*, *Amsberg*, *Würzburg* i t. d. tudzież przy oblężeniu twierdzy *Kehl*. W 1797 towarzyszył *Arcy-Xięciu Karolowi* w wyprawie do *Friulu*, a dnia 7go *Kwietnia* on i *Jenerał Merfeld* podpisali w *Jutenburgu* z *Jen. Bonapartym* rozeym na dni 10. Tegoż roku w *Grudniu* *Bellegarde* ze szczególnymi zleceniami posłany był na kongres *Rasztadzki*. W 1799ym dowodził on osobnym korpusem woyska od 18,000 ludzi pomiędzy armią *Arcy Xięcia Karola* i armią *Suwarowa*, wygrał bitwę pod *Taufers* i przemagając nieprzyjaciół w wielu innych potyczkach, wziął przez kapitulacyą *Cytadellę* *Alexandryjską*. W pomyslny bitwie pod *Novi*, dowodził lewym skrzydłem. W 1800 mianowany *Jenerałem* kawaleryi, otrzymał naczelne dowództwo nad armią *Włoską*, a po zawartym pokoju był *Rządca* krajów *Weneckich*. W 1805m dowodził pod *Arcy Xciem Karolem* prawym skrzydłem armii we *Włoszech*, i za bitwę pod *Caldiero*, otrzymał krzyż *Komendorski* *Orderu Maryi Teressy*. W 1806ym był *Jeneralnym* *Gubernatorem* w *Austrii* wewnętrzney, a ku końcowi tegoż roku w podobnymże *Urzędzie* do *Galicyi* wysłany. Po wybuchnieniu wojny między *Austrią* i *Francyą* w 1809ym, *Bellegarde* objął *komendę* pierwszego korpusu armii w *Niemczech*, i w bitwach pod *Aspern*, *Wagram*, tudzież w odwrócie ku *Morawii* wstawił się równie przez swą biegłość, iak osobistą odwagę. Po zakończeniu wojny, wyniesiony był do najwyższych godności *Feldm.* i *Prezydenta* *Rady wojenney*. Teraz *Cesarz* *Jegomość* *Austryacki* powierzył temu wodzowi dalsze prowadzenie zwycięzkiej armii we *Włoszech*.

N. 1764.

PODRA D.

3 Zyczący sobie podić się przewozu chleba z magazynów leżących na brzegu rzeki wili na Łukiszkach, w inne miejsca na to w mieście przeznaczone, raczą się stawić dla targu do Kommissyi Wileńskiego Prowiantskiego Depo, codziennie od daty niniejszey do dnia 12go tego miesiąca, gdzie uwiadomieni będą o ilości potrzebowanej przewozki, i o miejscach, gdzie przewozić. Dnia 2go Marca 1814.

Siódmej klasy Pośników.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1 Dekretem Remissyynym Sądu Ziemińskiego Powiatu Grodzieńskiego, na rozdział majątku zeszłego Zyda Abrama Ickowicza Ruskiego przeznaczony w mieście Grodzie Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, podaje do wiadomości, iż w takowym Dziele Exdywizyi, ułatwiwszy już wszelkie Akcessoryjne czynności, na oczwiste całkowitego Dzieła rozsądzenie, za termin dzień drugi Aprila idącego 1814 Roku przeznaczył — Zapobiegając zaś aby żaden tak z Debitorów, jako też Kredytorów i Pretensorów pomienionego Zyda Abrama Ickowicza, niewiadomością wymawiać się nie mógł. — Przez niniejsze zatym publiczne Ogłoszenie do jednoczasowey na termin powyżey oznaczony rozprawy, wszystkich Kredytorów, Pretensorów i Debitorów tegoż Abrama Ickowicza wzywa, z ostrzeżeniem; iż jeśli w takowym terminie którykolwiek z Kredytorów i Pretensorów, lub też z Debitorów nie stanie, albo umocowanego Plenipotenta nie zesła — Ze więc należność pretensora Ammissyi i upadkowi poddaną będzie, a dług na Debitorze wykazemy, do istotney swoiey rekognicyi wziętym, i po wyexekwowanie na rzecz massy Kredalney, ze wszelakiego dłużnika majątku i nawet samey Osoby przeznaczonym i zadeterminowanym zostanie.

Józef Wilkowiński Exdywizyi Prezes.

Win. Bieńkowski Exdywiz.

Andrzej Sarosiek Exdywiz.

1 Sąd Graniczny-Taxatorsko-Exdywizorski w dobrach Kamieniec dziedzictwem do JW. Stanisława Graffa Judyckiego należnych, za Ukazem Minskiego Głównego Sądu 2go Departt: 1813. Ru Xbra 19. datowanego w komplecie zebrany — Po ułatwieniu czynności tymże Ukazem poruczonych, w zamiarze skutecznienia całkowitego dzieła, a najprzód na poczętych w dobrach Hłusku z WW. Possessorami uznanych, a dotąd dla zamieszkań krajowych, i przez woyska Francuzkie przeszkodzonych, toż w Kategorii granicznej z Dobrami Koronnemi Brożą, dla wizyi duktow i reduktow na dzień 15 Aprila 1814 roku nie odbicie ziedzie zawiadamiając, ażeby WW. Possessorowie folwarków Hłuskich do przerzeczonych aktów ze wszelką gotowością, a w niebawnym czasie przygraniczający od Kamienca, w Kategorii granicznej, niemniej wszyscy JWW. i WW. Kredytorowie i Pretensorowie do Dóbr Kamieńca, jako miejsca na oczwiste rozsądzenie zadeterminowanego, z dowodami na takowe dopominki posługującymi stawali, subamissionie rei zastrzega.

Rafał Gordziakowski Sędzia Ziem. Pttu Ihumeńskiego Prezydujący.

Józef Rudnicki Podsedek z Powiatu Bobruyskiego Exdywizor.

Jerzy z Kalnik Soroka Sędzia Ziemiński Oszmiański Exdywizor.

Samuel Kostrowicki Pisarz z Powiatu Mińskiego Exdywizor.

Józef Stenpinski Sędzia Grodzki Oszmiański Exdywizor.

3 1814 Febr: 27 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w terminie Dekretem Remissyynym Departamentu Sądu Głwego Spraw Cywilnych Gubernii Litt: Wileńskiej w dacie 1813 gbra 15 dnia dla rozdziału Dóbr Łazdun Dziedzictwa JW. Józefa Wołodkowicza Marszałka był: Gubernii Miń: i Kawalera dnia

15 Febr. roku bieżącego przybywszy, Kopia Spraw i komportacyą do Kancellaryi Ziem: Oszmiań: tak ze wszystkimi stronami w Sprawę wchodzącymi, jako też z JX. Józefem Korwelem na dzień 1 Maja roku terazniejszego 1814 z persystencyą dwu miesięczną i wolną dla wszystkich stron do Sprawy należących komunikacyą decydował. Akta kalkulacyi, weryfikacyi i Inkwizycyi w Dobrach na Exdywizyą idących na dzień 25 Julii całym swym kompletem uznał. Pomiarę wszelkich Dóbr i Komorników respective onych determinował wyznaczonym z Sądu swojego Administratorom opłatę Skarbowi należną, punktualnie dopełniać zalecił i powtórnym Zjazdem dla oczwistego rozpoznania Sprawy na dzień 2 gbra roku terazniejszego dla wszystkich stron do Dóbr Łazdun w Guber: Wileń: w Pwcie Oszmiań: przeznaczył. O czym wszystkich JWW. i WW. Kredytorow i Pretensorow przez trzykrotną w Kuryerze Lit: awizacyą uwiadamia.

Kanutt Romanowicz Sędz: Z. Pttu Wileń: Prezydujący Exdywizor.

Józef Kuczewski Prezes Grodz: Pttu Trock: Exdywizor. Wincenty Szukszta Sędzia Ziem: Pttu Kowień: Exdywizor.

Ignacy Kłozkowski Prezydent Ziem: Pttu Dun: Exdywizor.

Ignacy Chomski Pisarz Ziem: Pttu Wileyskiego Exdywizor.

L. Krzywkowski Szambelan, Exdywizorski Regent:

3 Sąd Exdywizorski Remissą Sądu Głównego 2go Departamentu Litt: Wileń: Gubernii dla zrobienia winney satysfakcyi Kredytorom WW. Sędziow Sopotkow naznaczony, po uprzedzonym Dekrecie akcessoryynym, dnia 18 presentis do majątku Białozorowa zjechawszy, Kredytorom tychże WW. Sopotkow zapowiada, że dnia 10 Marca zamiarem oczwistego rozsądzenia sporow do namowy całkowitą Sprawę wezmie, i w myśl Remissy na niestawiających amissyą zapisze. Datt 1814 miesiąca Februaryi 25 dnia.

Wincenty Mołochowiec Prezydujący Sędzia Grodz: Kowień:

Józef Skarżyński Sędzia Grodzki Pttu Trockiego Exdywizor.

Theodor Pietkiewicz Grodz: Wilkom: Pisarz i Exdywizor.

3 Wszystkim Kredytorom do massy po zeszłym Woyskim Justynie Anforowiczu należnym, oznajmujemy, iż w skutek wydanego Obwieszczenia Sąd Exdywizorski niezawodnie na dzień 26 Aprila terazniejszego roku, dla ukończenia dzieła swego do majątności Zag w Powiecie Wilkomirskim leżący ziedzie.

Imieniem Sędziego Krogera Regent Sciepora.

Woyciech Hutorowicz b. Exaktor Pttu Wilkom.

O S W I A D C Z E N I A

3 Wpływ obcey do domu naszego osoby, poróżniwszy zgodne od lat najmłodszych Rodzeństwo, wprowadził smutne emulacyi skutki, z wypadku których zeszły Ignacy Podkomorzyc Powiatu Wilkomirskiego najmłodszy z braci, cierpiąc po zawartym dziale prostytucyą od Kredytorów zeszłego Chorążego, rozpoczął w roku 1810 w Departamencie 2gim Sądu Głównego Litewskiego proceder, i za oddaniem dwóch starszych braci sched swoich na taxę, uzyskał w roku 1812 Dekret Remissyyny z przeznaczeniem jednego Sądu Exdywizorskiego, który, lubo w terminie pierwszego zjazdu w dniu 14 Januaryi roku terazniejszego złożony, rozpoczął swoje Sądownictwo, i o tém przez Awizacyą w Gazecie ogłosił; gdy jednak część znaczna Kredytorów przekonana o moiey rzetelney chęci ułożenia się, dla uniknienia prawnych wydatków, nie życzy sobie kontynuacyi wzmienionego Sądu, stosując się przeto do

żądań słusnych połączonych z obustronnym dobrem, powodowany też własną chęcią uszczerzenia się dwóch zeszytych braci, po których z prawa naturalnego majątki do mojego zawładania przysły, i całego rodu Wierzytelom, do jeneralnego układu dzień 9 miesiąca Aprila idącego roku w mieście Wilnie odbieram — z ufnością, iż wszyscy JWW. i WW Kredytorowie sami, lub przez swoich Plenipotentów dowody należnościów skomunikować raczą, i mając na celu zbliżenie dla siebie satysfakcyi do ułożenia się przystąpią — Ażeby zaś szczerą moją determinacyą, tym pewniejszy osiągnąć mogła skutek, upewniam, iż Dobra we dwóch Powiatach Wiłkomirskim i Zawileyskim położone, mogą być postąpione Prawem Arendownym, Zastawnym, sprzedawane na Dziedzictwo w całości funda, lub częściami, oraz summy za Obligami mnie należące zostaną przelane.

Benedykt Morykoni Mar. Pttu Zawileyskiego.

Licytacja

2 Kommissya w Gubernij Wileńskiej za Najwyższym Rozkazem na sprzedaż Dóbr Skarbowych ustanowiona, zajmująca się razem konfiskatą Majątków pozostałych po Obywatelach, którzy na skutek Najmiłostwistego Manifestu 12go Ybra 1812go roku do kraju na wyznaczony termin nie powrócili, ogłasza; iż od Sgo Jerzego to jest: od dnia 23go Aprila do Sgo Michała roku teraz idącego, będą wypuszczane przez publiczną licytacją więcej dającym Pokoio, Stancye, i Szynki ze Sklepani, Stajniami i wozowniami znajdujące się w Domach w mieście Wilnie na Skarb zajętych, a mianowicie: w Domie Kardynalia: 1mo Siedm Pokoiów na górze od Ulicy Sgo Jana z Kuchnią, Stancyą dla ludzi, Piwnicą, Stajnią i Wozownią. 2do: Trzy Pokoio na górze z Kuchnią i Piwnicą. 3tio: Dwa Pokoio z Kuchnią na górze od Ulicy Zamkowej. 4to: Na dole od Ulicy Zamkowej dwie Stancye, Kuchnia i Sklep, tudzież dwa Sklepy i dwie Stancye, Kuchnia i dwie Piwnice. 5to: Takoz od Ulicy na dole trzy Pokoio, Sionki i kuchenka. 6to: Jeden Pokoik na dole i kuchenka. 7mo: Trzy Pokoio na dole z Kuchnią i dwie Piwnice. 8vo: Jedna Stancya z Kuchnią i Piwnicą. — W Domie zowiącym się Porochitański. 1mo: Dwa Szynki i Piwnica. 2do: Dwa Szynki i Piwnica. 3tio: Dwie Stancye i Piwnica. 4to: Jedna Stancya czyli Szynk. 5to: Trzy Stancye i dwie Piwnice. 6to: Jedna Stancya. 7mo: Dwa Pokoio. 8vo: Jeden Pokoio. — W Domie Grafa Paca. 1mo: Cztery Pokoio od Ulicy na trzecim piętze z osobną Stancyą dla ludzi, Stajnią, Wozownią i Piwnicą. 2do: Na tymże piętze od dziedzica trzy Pokoio i Kuchnia. — W Domie Abramowicza. 1mo: Trzy Stancye na dole i Sklep. 2do: Dwa Pokoio na dole Kuchnia i Piwnica. — Przy tym cały Dóm Piotrowskiego i Wanny; zyczący zatem nająć wyż wspomniane mieszkania, zechcą sami, lub przez się umocowanych stawac do teyże Kommissyi, od bywaiący tym czasowie Sessyje swoje w Izbie Skarbowey Wileńskiej dla licytacyi na termin następn: pierwszy 13, drugi 16, trzeci i ostateczny 18 teraz idącego Mscia Marca.

A W I Z A C Y A

1 Niżej podpisana na skutek Dekretu Sądu Exdywizorskiego w sprawie z Jocherami Kupcami Wileńskimi i Kredytorami, oraz innemi stronami w R. 1809 7bra 20 zapadłego, wcześniej uwiadamiam Kredytorow mających lokacye na kamienicy Po-Jocherowskiej w mieście Wilnie, a mianowicie Kuratorow Bryotego Professora, WW. Sakienow Majorow, JW. Marszałka Pusłowskiego i dalszych, ażeby sami wspólnie lub przez umocowanych prawnie Plenipotentow starali się jak najprędzey zatrudnić urządzeniem i wypuszczeniem teyże Kamienicy w arędę na rok następn od dnia 23 Aprila roku biejącego zaczynający się, gdyż niżej podpisana zajmując się dotad skutkiem Dekretu Exdyw: administracyą teyże Kamienicy, pomimo wiele wydatkow na erekcyą wyłożonych, i pomimo znacznie ubyłą intratę, przecież Kontrahentow na arędę zgola nie znajduję, i dla różnych okolicznosci widzi niepodobienstwo, ażeby się mógł znaleść Kontrahent taki, coby postąpił za roczną arędę tyle, ileby Lokatoriuszowie na siódmy procent mieć powinni — Przeto JWW. i WW. Kredytorowie sami przez siebie, lub przez Plenipotentow przynajmniej tygodniem przed tym terminem ze mną Administratorką skomunikować się zechcą, inaczey przymuszona będę dla uniknienia własney straty i samychże Konkredytorow, arędownac takową kamienicę za cenę jaką tylko Kontrahenci dawać będą — I w tym celu ninieyszą awizacyą do Gazet podaię — Datt w Wilnie roku 1814 miesiąca Marca 10 dnia — *Zuzanna Lachowiczowa Sekr. b. D. P.*

Drzewo do przedania.

2 W Rymszaniętach nad brzegiem Wilii o mil

10 od Wilna w majątku W. Abramowicza jest 60 kop kłód towarnych i 2 kopy brusow w tym roku wyrobionych z wolney ręki do przedania — Po informacyą udadz się można do xięgarni Uniwersytetu na S. Jańskiej Ulicy.

2 W Wilnie znajduie się do przedania wielka Łodka czyli wodny Statek z płaskim dnem, nowy i dobrze budowany, zdalny do utworzenia na nim Promu, czyli też do transportowania wodą różnych ładunkow — Ktoby chciał takowy nabydż, może zgłosić się w niezwłócznym czasie do Zarządzaiącego w Wilnie Policją lub prosto do mieyskiej Rady, w której będzie ten Statek sprzedany.

D O A R E N D Y

2 Folwarki Kapitulne *Dzickaniscki, Swiranki i Stolpienięta* w dożywotniey possessyi JW. Siostrzeńciewicz Metropolity Arcybiskupa Mohilewskiego, iako Prałata Dziekana Katedry Wileńskiej zostaiące, wypuszczaią się w arędę od terminu Sgo Jerzego, to jest od dnia 23go Aprila roku idącego 1814. Kto chce wyszczególnioną o tém mieć wiadomosc; może iey zasiagnąć w Kancellaryi Biskupa Wileńskiego.

O G Ł O S Z E N I A

2 Roku 1814 dnia 4 Marca W. JXiadz Franciszek Kochanowski Proboszcz Podbirzański nabył od W. Benedykta Stankiewicza schedę Folwarku Łapijszek w Powiecie Upitskim sytuow. po Exdywizyi W. Leona Borowskiego Podstolego — Przez ninieyszą Awizacyą iako nabywca, uwiadamia wszystkich Pretensorow, mających pretensye do W. Benedykta Stankiewicza, ażeby stosownie do Ukazow i Praw **MONARSZYCH** w terminie przepisany dla zaspokoienia pretensyow, jawili się do W. Xiedza Kochanowskiego, inaczey po ogłoszeniu trzykrotnym przez Gazetę Wileńską utracą swe należności — Takową Awizacyą iako Plenipotent podpisuię.

Piotr Łapiński.

5 Dnia 24 Miesiąca Februarii roku idącego podany JW. Vice Gubernatora Wileń: i Kawalera Bobiatyńskiego Antoni Chrapowicki wzięty na uslugi za chłopca z Folwarku dziedzicznego Pikieliszek w Powiecie Wileń: leżącego, lat 16 mający, wzrostu małego, włosow na głowie ciemnych szatę nosa pociągłego, oczu szarych — na którym było odzienie płaszczk szaraczkowy, kurteczka i reytuzi takoz szaraczkowego sukna, zbiegł i niewiadomo dotąd gdzie się znajduie — Ktoby o takowym zbiegu powziął wiadomosc, raczy onego do Policji dostawić.

M o d y

2 *Pani Borge Mistrzynie* różnych *naypięknieyszych mod przybyła z St. Peterzburga do Wilna, robi różne z naywiększym gustem modne Suknie, Kapelusze i wszystkie Damskie ubiory, mieszka na ulicy Trockiey w domie W. Tarnowskiego Nadwornego Sowietnika pod Nrem 597 na pierwszym piętze od Ulicy.*

Obserwacye Meteorologiczne od dnia 1 do 28 Lutego v.s. 1814 w Wilnie.

Barometr.		Kierunek wiatru.
Dnia 1 Lutego z rana	28. 2. 3.	Północny.
Dnia 28 Lutego w wieczor	27. 9. 0.	Połud. Wscho.
Naywięk. wys. dnia 11go	28. 5. 2.	Wschodni.
Naymn. wys. dnia 6go	27. 4. 1.	Połud: Zachod:
Srednia z 84 obserwacyi	27. 10. 4.	
Thermometr.		
Dnia 1 Lutego z rana	— 11. 5.	
Dnia 28 Lutego w wieczor	— 0. —	
Stan naywyż: dnia 28go	+ 2. 75.	Połu. Wschod.
Stan nayniż: dnia 10 i 11go	— 23.	Wschodni.
Srednia z 84 obserwacyi	— 7. 80.	

Stan powietrza.

Siedmnaście dni w tym miesiącu pogodnych, inne pochmurne i odmienne.

Gazeta Kuryera Litewskiego wydaie się otdąd wchodząc do pierwszej Fórtzy w Collegium Medicum na przeciwko ulicy S. Janskiej, w stancyi dolney na lewo, gdzie jest znak przybity.